

Kendelser og Decisioner, der ere Appel undergivne, og det vilde være urigtigt at lægge dem hen under en administrativ Embedsmand. Jeg kan ikke anerkende dette, heller ikke kan jeg anerkende, at der derved skabes nogen Vanskelighed. Efter Grundlovens § 72 har Domstolene nu Ret til at paakende ethvert Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grænser: Hvad, om vi ved denne Procesrevision tillagde den Ret til at paakende de Spørgsmaal, der høre ind under de her omtalte Omraader, de Afgørelser, der ville blive truffne af de til den Tid under Administrationen hørende Embedsmænd? Vi ville derved opnaa ganske det samme, som den Appellinstans, vi nu have i Overretten for de paagældende Decisioner og Kendelser. Jeg skal nævne, at vi her i København have det Særsyn, at Kongens Foged, der sorterer under Hof- og Stadsretten som Kontorchef, saa vidt jeg ved, faar sine Kendelser appellerede til Hof- og Stadsretten, som er Underret her. Kan det lade sig gøre under den gamle Retspleje, vilde der ikke være noget i Vejen for under den ny Retspleje at lade Fogedforretninger, Auktions- og Skiftedecisioner blive paakendte af Landsretten som Appellinstans. Men skulle vi her adskille Retsplejen fra Forvaltningen, og skulle vi gøre det grundigt, lad os saa indføre en bestemt og ufortolkelig Bestemmelse i selve Loven desangaaende. — Det er ikke Skik, i alt Fald har det ikke været det i de sidste 5 Aar, at tale fremmede Sprog her i Tinget, det er gaaet af Brug ved en bestemt Lejlighed, og det er godt; thi vi skulle tale saaledes, at vi alle sammen forstaa hinanden. I den Andledning skal jeg kort referere paa Dansk, hvad en berømt fransk Forfatter skriver paa Fransk. Han siger: „Jeg kalder Ting og Personer ved deres rette Navn, jeg siger det ligefrem, jeg kalder en Kat for en Kat, og Hr. N. N. kalder jeg for en Kæltring“. — Det sidste kommer nu ikke denne Sag ved; men idet man kalder en Kat for en Kat, er det at tale lige ud af Posen. Kalder man den Firben, er der mange Slags Firben, ligesaa de smaa, der krybe, op til den store Droskehest, de kunne alle gaa ind under den samme Kategori. Lad os tale rent ud af Posen og indsætte en Paragraf saalydende: ingen Dommer er under nogen Omstændighed undergivet Administrationens Myndighed, — saa har vi en kort, klar og skarp Adskillelse mellem den dømmende og administrative Magt, og vi have da stillet Dommerstanden, som

den bør være efter Grundlovens § 2, som selvstændig Magt ved Siden af den udøvende og lovgivende Magt.

Til det ærede Medlem for Kalundborg, hvis Navn jeg . . . nej, jeg nævnte ikke det ærede Medlems Navn, thi hvis jeg havde gjort det, havde jeg faaet en bøs Tilrettevisning fra vor ærede Formand, jeg sagde, det var Medlemmet fra Kalundborg. . . . altsaa til det ærede Medlem for Kalundborg kunde jeg have Anledning til at gøre flere Bemærkninger, men dertil bliver der vel anden Anledning, hvis vi, om Skæbnen vil, maatte mødes i det dertil bestemte Udvalg. Jeg vil dog allerede nu sige, at der i hans Bemærkninger var saa meget, jeg kunde give min Tilslutning, f. Eks. naar han taler om hurtig Ekspedition og Omordning af vort Pante- og Tinglæsningsvæsen, saaledes at vi kunne undgaa den vidtløftige Protokolering, hvor Dokumenter skal afskrives og indføres i en Protokol, selvom man kommer med 14 Obligationer, der ere trykte paa den samme Blanket. Thi Sagførerne bruge selvfølgelig som Regel den samme Blanket, og de skrive som Regel Obligationerne med de Bestemmelser, der gives for umyndiges Midler, det er altsaa i Reglen det samme med Undtagelse af Prioriteternes Orden og lignende Smaatterier. Alligevel, selvom jeg kommer med 14 Obligationer til Tinglæsning, skulle de alle protokoleres, som det hedder, de skulle skrives af i hele deres Længde. Det er en gammeldags Udvej, Per Gantes Genvej, der fører senest til Maalet, den færdige Ekspedition. Man kan kun naa hurtigt frem ved at indlevere en Genpart af det Dokument, der skal tinglæses, og den indhæftes saa i en dertil bestemt Protokol. Der er dog en Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg maa anholde, og det var, naar han sagde, at det vilde være tilraadeligt at faa Tinglæsning ekspederet med faa Timers Varsel ved denne Indlevering af Genpart og Frafald af Retsanmærkning. Mit Prokuratorhjerter, som man kan kalde det, føler sig foranlediget til at fraraade at følge denne Vej; thi naar Dokumentet har Frafaldelse af Retsanmærkning, vil Trediemand ikke altid i selve Dokumentet kunne faa tilbørlig Oplysning om, hvilken Sikkerhed der gives; det vil sige, at Dokumentet i Virkeligheden kan være ganske værdiløst. Disse Ekspeditioner med Frafald af Retsanmærkning skulle benyttes med stor Varsomhed og kun af Folk, der ere kendte med de paagældende Forhold. — Det ærede Medlem omtalte endvidere Fredsdommerinstitutionen, hvorved